

aabnedes for at skaffe Midler til Vejse for at lindre Nøden; at Folketinget ikke er nogen Undtagelse i den Henseende, det ved jeg meget vel, og det ved maaste ogsaa de brave Fisterne derovre paa Sjællands Bestyrelst, men jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt og betimeligt, om der herfra, inden denne Rigsdagsamling sluttes, gives et udtrykkeligt, et synligt Bevis paa, at ogsaa vi her have Ojet aabent for, at disse Folk arbejde under laare trange Naar. Jeg kunde have tænkt mig, at Finansudvalget allerede til denne Behandling var fremkommet med Forslag, om rent ud sagt at gøre noget. Jeg kunde have tænkt mig, at den ærede Minister havde stillet Forslag om at faa en Bevilling, om ikke til andet saa dog til en Undersøgelse af, hvad der kunde gøres, ikke for at lindre Nøden — det behøves heldigvis ikke, thi den er lindret tilstrækkelig ad rent privat Vej — men for om muligt at forhindre lignende Katastrofer i Fremtiden. Der tror jeg er et stort Virkefeldt, et Felt, hvor der kan være mangfoldigt at tage under Overvejelse, inden man skrider til at fatte en endelig Beslutning. Jeg skal slet ikke komme ind paa at omtale, hvad der i saa Henseende kunde gøres. Der kan være mange forskellige Vejse at gaa. Jeg taler ikke om, at man skulde ofre mange Millioner, saaledes som man tidligere har diskuteret om, til saakaldte Fisterhavne. Men selv om man ser bort fra det og betragter det som noget, der ligger uden for vor Løstevne, er der dog adskilligt, der vel var værdt at overveje. Jeg tror altsaa, at vi skulde Fisterbefolkningen et synligt Bevis paa, at vi ikke se med Ligegyldighed paa de haarde Vilkaar, hvorunder den maa arbejde, ikke ere ligegyldige for, at der endogsaa ofte sker Ulykkeshændelser, om end ikke af samme Omfang saa dog af samme Art som den 21de November. Jeg vil derfor henstille til det ærede Finansudvalg, om der ikke vilde være Anledning til inden tredie Behandling at tage under alvorlig Overvejelse, om der dog ikke var et eller andet, hvorved man kunde give Fisterne et synligt Bevis, at ogsaa vi have Medfølelse med dem.

Blyhne: Naar jeg har bedt om Ordet, er det foreløbig i Anledning af det Endringsforslag, der er anført under Nr. 3, uden for Udvalgets Liste, og de Udtalelser, der fremkom derom fra det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgfreds (Berntsen). Jeg skal ikke nægte, at jeg blev temmelig overrasket ved at høre ham udtale, at der gaves Formænd for Landbosforeningerne, der slet tildelt Statsunderstøttelse til Antagelse af Konsulenter, og som brugte dem paa en saadan Maade, at man knap

kunde faa fyldestgørende Indberetning om, hvorledes de vare blevne anvendte. Jeg vil sige til den ærede Rigsdagsmand, at jeg har nu været Formand for en Landbosforening i nogle og tyve Aar, jeg har deltaget i alle Fællesforeningens Delegeretmøder og i Bestyrelsen af de samlede Landbosforeninger — jeg har altsaa noget Kendskab til Udviklingen i saa Henseende — og jeg maa rigtig nok sige, at inden for de ystte Landbosforeninger tror jeg, at det ærede Medlem vanskeligt kan finde saadanne Tilfælde, at Landbosforeningens Formand ikke formaar at udføre sit Arbejde tilstrækkelig fyldestgørende, men til Dels overlader det til en Konsulent. Jeg tror at turde sige, at i det mindste inden for jydste Kredse findes der en stor Interesse for Sagen, saa at de, der ere Formænd for Landbosforeningerne, ikke tage imod dette Hverv som et Uvæghverv alene, men som et Tillidshverv. Jeg tror, at Formændene for vore jydste Landbosforeninger lægge et ganske alvorligt Arbejde i deres Gerning, og ligledes tror jeg, at hele Landbosforeningsinstitutionen har udviklet sig saa sundt og godt ved sit Selbshyre, at man kan sige, at for saa vidt de nu tage Konsulenter i deres Tjeneste er det til Støtte for dette Selbshyre og Udviklingen i det hele. Jeg vil tilføje, at jeg er den ærede Ordfører for Finansudvalget taknemmelig for de Udtalelser, der faldt fra ham om, at man var bleven ængstelig ved den Bending, Konsulentvirksomheden havde faaet, en Udvikling, der gif stærkt henimod at være en Byrde og skaffe os en bureaukratisk Institution i Konsulentvirksomheden. Jeg tror, at for saa vidt vi i Landbosforeningerne tage Konsulenter i vor Tjeneste, benytte vi dem paa en saadan Maade, at vi kunne forsvare det over for Staten, og jeg tror, at enhver Formand for en Landbosforening vil være villig til at give fyldestgørende Indberetning i saa Henseende. Men paa den anden Side tror jeg ogsaa — og det er min Overbevisning — at vi have staaet en Vanskelighed ved den Maade, hvorpaa vi have fremmet og udviklet Konsulentvæsenet; thi det faktiske Forhold er ikke det, som den ærede Rigsdagsmand sagde, at Landbosforeningernes Formænd til Dels lod deres Arbejde udføre ved Konsulenter, men Forholdet er efterhaanden blevet det, at vi næppe kunne være i Fred for Konsulenterne. Forholdet er blevet det, at Konsulenterne efterhaanden anse denne Institution for den vigtigste, og at Landbosforeningernes Formænd staa i Tjeneste hos de Herrer Konsulenter. Jeg har haft Lejlighed til i disse Dage at indsende en Indberetning for den Landbo-